

Brussel, 5 juni 2026
(OR. en)

10151/26

PECHE 220
UK 114
N 43

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	5 juni 2026
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie

nr. Comdoc.:	COM(2026) 271 final
Betreft:	MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD Duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2027

De delegaties vinden hierbij document COM(2026) 271 final.

Bijlage: COM(2026) 271 final

Brussel, 5.6.2026
COM(2026) 271 final

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE
RAAD**

Duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2027

{SWD(2026) 145 final}

1. Inleiding

Het doel van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) is ervoor zorgen dat de visserijactiviteiten worden beheerd volgens een ecosysteemgerichte benadering, zodat deze op lange termijn ecologisch duurzaam zijn en op een wijze worden beheerd die aansluit bij de doelstellingen om economische, sociale en werkgelegenheidsvoordelen te realiseren en bij te dragen aan de beschikbaarheid van voedselvoorraden¹.

Het aantal visbestanden dat op het niveau van de maximale duurzame opbrengst wordt bevestigd, neemt toe². Hieruit blijkt dat de inspanningen van de visserijsector in de EU bijdragen aan de langetermijndoelstellingen van het beleid, aangezien kortetermijnvoordelen de toestand van de visbestanden dreigen te verslechteren en daarmee ook de vooruitzichten voor de toekomstige generatie vissers. Hoewel ook andere factoren dan de visserij van invloed blijven op de visbestanden³⁴⁵⁶, is de visserij nog steeds een belangrijke factor die de visserijsterfte beïnvloedt en moet deze worden beperkt om alle bestanden de kans te geven zich te herstellen, in het belang van de huidige en toekomstige generatie vissers.

Uit de uitgebreide evaluatie van de GVB-verordening⁷ door de Commissie blijkt dat de visserijsterfte over het algemeen afneemt. Over het geheel genomen is de beschermingsstatus van de visbestanden, gemeten in termen van biomassa, echter niet zoals verwacht verbeterd, ondanks enkele positieve signalen op regionaal niveau. Het feit dat de vangstcapaciteit in bepaalde vlootsegmenten onvoldoende is afgestemd op de visbestanden, in combinatie met lagere aanlandingen in verschillende zeegebieden, blijft een negatieve invloed hebben op de inkomsten en ondermijnt de winstgevendheid op lange termijn. Dit wordt nog verergerd door de schommelende brandstofprijzen, terwijl de ambities op het gebied van decarbonisatie van de bedrijfsmodellen van vissersvloeden nog altijd achterblijven. Bovendien belemmert het tragere herstel van de visbestanden de winstgevendheid van de visserijsector op middellange en lange termijn.

De negatieve gevolgen van de visserij voor het mariene milieu, de habitats en de soorten daarin tot een minimum beperken, is van cruciaal belang om de basis van de welvaart in de

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>).

² [Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij \(WTECV\) — Monitoring van de prestaties van het gemeenschappelijk visserijbeleid \(STECF-Adhoc-26-01\)](#).

³ [Changes in Phytoplankton Biomass and Zooplankton Abundance](#).

⁴ [Concentrations of Dissolved Oxygen Near the Seafloor](#).

⁵ [State of the Baltic Sea 2023](#).

⁶ [Mediterranean Quality Status Report - The state of the Mediterranean Sea and Coast from 2018-2023](#).

⁷ [Commission evaluation shows slow progress in fishing sustainability and ongoing challenges](#) (Uit een evaluatie van de Commissie blijkt dat er slechts langzaam vooruitgang wordt geboekt op het gebied van duurzame visserij en dat er nog steeds uitdagingen zijn).

visserijsector te blijven waarborgen. Het mariene actieplan⁸ van februari 2023 is weliswaar niet bindend, maar blijft in dat opzicht relevant, onder meer doordat erin gebruik wordt gemaakt van synergieën tussen het gemeenschappelijk visserijbeleid en de milieuwetgeving.

Uit de evaluatie bleek ook dat er sinds de hervorming van het GVB in 2013 minder banen verloren zijn gegaan in de visserijsector dan verwacht. Tegelijk is het gemiddelde loon in de sector echter niet zo sterk gestegen als verwacht, hoewel sommige vlootsegmenten aanzienlijke stijgingen hebben gekend dankzij een verbetering van de toestand van de bestanden en geoptimaliseerde bedrijfsmodellen.

Dit zijn enkele van de belangrijkste bevindingen die als uitgangspunt zullen dienen voor de ontwikkeling van de komende visie 2040 voor de visserij- en aquacultuursector⁹. In het algemeen moeten we de sociaal-economische situatie van vissers, met inbegrip van kleinschalige vissers, verbeteren door de sector winstgevender te maken, zodat er kan worden geïnvesteerd in de modernisering van de vloot en de energietransitie. Dit zal op zijn beurt de aantrekkelijkheid van de sector voor nieuwe generaties vergroten. Het is ook belangrijk om de aanlandingsverplichting effectiever te maken.

In deze mededeling wordt verslag gedaan van de vorderingen bij het bereiken van de maximale duurzame opbrengst (MDO) en van de toestand van de EU-vissersvloot, en wordt informatie verstrekt over de sociaal-economische prestaties van de EU-visserij, alsook over de uitvoering van de aanlandingsverplichting. In de mededeling wordt daarbij de weg beschreven naar het realiseren van vangstmogelijkheden die in overeenstemming zijn met de MDO-doelstellingen, teneinde te zorgen voor een concurrerende, veerkrachtige en duurzame visserijsector in het kader van de besprekingen over het EU-rechtskader.

2. Voortgang bij het bereiken van de maximale duurzame opbrengst

In zijn jaarverslag heeft het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECF) de beschikbare informatie over de visbestanden bijgewerkt¹⁰. Uit het verslag blijkt dat de visserij in de EU steeds dichterbij de MDO-doelstellingen komt. Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie moeten voortbouwen op de solide wetenschappelijke basis en het bestuurlijke kader die reeds tot stand zijn gebracht.

Hoewel vooruitgang wordt geboekt via besluiten inzake quota- en inspanningsbeheer, kunnen deze op zichzelf de duurzaamheid van de visbestanden niet garanderen; de betrokken belanghebbenden moeten hun steentje bijdragen om de drievoudige planetaire crisis aan te pakken — klimaatverandering, verlies aan biodiversiteit en vervuiling — die steeds meer

⁸ [MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT, DE RAAD, HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ EN HET COMITÉ VAN DE REGIO'S EU-actieplan: Bescherming en herstel van mariene ecosystemen voor duurzame en veerkrachtige visserij \(COM\(2023\) 102 final\)](#).

⁹ [Visserij en aquacultuur — Visie 2040](#).

¹⁰ [STECF Monitoring the Performance of the Common Fisheries Policy \(STECF-Adhoc-26-01\)](#).

invloed heeft op al onze zeegebieden. Ook de gezondheid van het mariene ecosysteem, die eveneens in het Europees oceaanpact¹¹ wordt benadrukt, en de stijgende zeetemperaturen spelen een rol. De lidstaten moeten ook gegevens verstrekken om ervoor te zorgen dat wetenschappelijk advies op de best mogelijke basis berust.

In 2024 hebben de ecoregio's van **de Oostzee, de Keltische Zee en de Noordzee** de trend voortgezet waarbij de gemiddelde visserijdruk naar een duurzaam niveau wordt verlaagd (van respectievelijk 49 %, 48 % en 73 % boven het streefdoel voor visserijsterfte dat moet worden bereikt om te komen tot de maximale duurzame opbrengst (F_{MDO}) in 2003 tot 39 %, 40 % en 5 % onder het streefdoel voor F_{MDO} in 2023)¹². In de Golf van Biskaje hebben vissers aanzienlijke inspanningen geleverd om de visbestanden duurzaam te beheren. Hun inspanningen hebben ertoe geleid dat de visserijen een aantal jaren in overeenstemming met de MDO zijn beheerd, zoals blijkt uit het WTECV-verslag van 2022¹³. Ondanks de afnemende visserijdruk en de inspanningen van de vissers lijken steeds meer visbestanden er echter niet in te slagen hun biomassa te vergroten, wat mogelijk verband houdt met andere problemen, zoals onjuiste rapportage. Dit onderstreept de noodzaak van een plan voor het herstel van de visbestanden om het inkomen van de vissers te verhogen en de jaarlijkse schommelingen in de vangstquota te beperken.

Na een aantal jaren van vooruitgang werd in 2024 een lichte stijging van de F_{MDO} waargenomen in de Golf van Biskaje en de Iberische wateren, evenals bij wijdverspreide bestanden. Hoewel de visserijsterfte in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan, de Oostzee en de Keltische Zee gemiddeld is afgenomen, vertonen de verschillende visbestanden uiteenlopende trends, waarbij verbeteringen bij sommige bestanden de verslechtering bij andere maskeren. Bovendien zijn er bij zowel de populatietoename als de biomassa tekenen van afname waarneembaar. In het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan vertonen alle indicatoren, met uitzondering van F_{MDO} , een dalende trend, wat reden tot bezorgdheid geeft.

In **de Middellandse Zee en de Zwarte Zee** gaat het om gemengde visserijen die veel bestanden delen met derde landen. De visserijsterfte komt in de buurt van het duurzame niveau voor sommige bestanden, waarbij in 2022 voor 35 bestanden (53 % van de beoordeelde bestanden) de F_{MDO} werd gehaald. Veel bestanden worden echter nog altijd boven het duurzame niveau bevist. Er moeten maatregelen worden genomen om de visserijsterfte verder te verminderen en de MDO-doelstelling te bereiken, met name door middel van het meerjarig beheersplan voor het westelijke deel van de Middellandse Zee¹⁴ en de strategie voor 2030 van de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM).

¹¹ [COM/2025/281 final](#).

¹² Zie deel 1 van het begeleidende werkdocument van de diensten van de Commissie voor een gedetailleerde analyse van de F_{MDO} en de toestand van de biomassa van visbestanden in alle zeegebieden.

¹³ [Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij \(WTECV\) — Monitoring van de prestaties van het gemeenschappelijk visserijbeleid \(STECF-Adhoc-22-01\)](#).

¹⁴ Verordening (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de visserijen die demersale bestanden exploiteren in het westelijke deel van de Middellandse Zee en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 508/2014 (PB L 172 van 26.6.2019, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1022/oj>).

2.1 Vangstmogelijkheden in 2026

De vangstmogelijkheden vormen een belangrijk instrument voor duurzaam visserijbeheer. In **de Atlantische Oceaan, de Oostzee en het Skagerrak/Kattegat** worden vangstmogelijkheden voornamelijk gedefinieerd als vangstbeperkingen, ook bekend als totale toegestane vangsten (total allowable catches — TAC's). In het **westelijke deel van de Middellandse Zee** worden de vangstmogelijkheden vanwege het gemengd visserijbeheer voornamelijk vastgesteld in termen van de visserijinspanning, gemeten in het aantal dagen op zee, en aangevuld met vangstbeperkingen voor bepaalde visbestanden en vistuig. In de **andere subregio's van de Middellandse Zee en de Zwarte Zee** worden de vangstmogelijkheden — bestaande uit inspannings- en vangstbeperkingen — vastgesteld op basis van bindende besluiten die op regionaal niveau in de GFCM worden genomen.

De visbestanden in de **Oostzee** staan ook nog steeds onder druk van andere oorzaken dan de visserij, wat heeft geleid tot de instorting van het ecosysteem en een verlies aan biodiversiteit. Hoewel er voor een aantal visbestanden in het **noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan** positieve ontwikkelingen zijn geweest, moet de visserij in de Oostzee een koers uitzetten voor het herstel van de visbestanden om de sociaal-economische situatie van de vissers te verbeteren en de jaarlijkse schommelingen te verminderen.

De Commissie en acht lidstaten aan de Oostzee hebben een gezamenlijke verklaring¹⁵ afgegeven over de dringende noodzaak om de visserij in de Oostzee te herstellen, op het moment dat de Raad een politiek akkoord bereikte over de vangstmogelijkheden voor 2026. Zij waren het erover eens dat de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) moet worden verzocht om in zijn jaarlijkse vangstadvies per visbestand scenario's op te nemen voor het herstel van de betrokken visbestanden tot de vereiste biomassaniveaus binnen verschillende tijdsbestekken¹⁶. In dergelijk advies moet rekening worden gehouden met de biologische kenmerken van de bestanden en moeten voor de betreffende herstelfase verschillende vangstniveaus worden aangegeven¹⁷. Een soortgelijke aanpak zou moeten worden gevolgd in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan voor die visserijtakken die baat zouden hebben bij het vaststellen van een traject voor het herstel van de visbestanden, zodat vissers kunnen profiteren van een verbeterde sociaal-economische situatie en een beter inkomen uit hun visserijactiviteiten kunnen halen.

Wat het **westelijke deel van de Middellandse Zee** betreft, zijn de regels van de permanente fase van het meerjarenplan voor het westelijke deel van de Middellandse Zee voor demersale visbestanden sinds 1 januari 2025 van kracht, met als doel de maximale duurzame opbrengst (MDO) te bereiken en te handhaven. Op basis van het beste beschikbare wetenschappelijke

¹⁵ [Opmerkingen bij het voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee voor 2026 en tot wijziging van Verordening \(EU\) 2025/202 wat bepaalde vangstmogelijkheden betreft.](#)

¹⁶ [Agreement reached on 2026 fishing opportunities for the Baltic Sea](#) (Overeenstemming bereikt over de vangstmogelijkheden voor 2026 in de Oostzee).

¹⁷ [Commission leads efforts to tackle Baltic Sea fisheries and environmental challenges](#) (De Commissie neemt het voortouw bij de aanpak van de uitdagingen op het gebied van visserij en milieu in de Oostzee).

advies heeft de Commissie voor 2026 ook verdere verminderingen van de visserijinspanning voor trawlers en beugvisserijvaartuigen voorgesteld, evenals vangstbeperkingen voor diepzeegarnalen en heek die door netvissers worden gevangen. Om duurzame goede praktijken te bevorderen en het herstel van de visbestanden te ondersteunen, heeft de Commissie voorgesteld om in 2026 het sinds 2022 in het westelijke deel van de Middellandse Zee ingevoerde compensatiemechanisme verder te versterken, teneinde verdere vrijwillige maatregelen te stimuleren, zoals een grotere selectiviteit en sluitingen van gebieden, waardoor vaartuigen het recht krijgen om visdagen in te halen binnen de grenzen van de voor 2025 vastgestelde totale visserijinspanning. De Commissie maakte echter bezwaar tegen het politieke akkoord dat in december 2025 tijdens de Raad Landbouw en Visserij (AGRIFISH) was bereikt, aangezien dit akkoord niet in overeenstemming was met het voorstel van de Commissie, dat was gebaseerd op wetenschappelijk advies. De Commissie maakt zich zorgen over de gevolgen die de uitvoeringsmaatregelen zullen hebben voor het herstel van de visbestanden in dit zeegebied. Er blijft EU-financiering beschikbaar om de sector te ondersteunen bij de overgang naar duurzamere werkwijzen zoals voorgeschreven in de compensatieregeling, met name in het licht van de schommelende brandstofprijzen, die het bedrijfsmodel van de vissersvloeten nog verder in gevaar brengen.

In het kader van de voor 2026 vastgestelde vangstmogelijkheden heeft de EU de uitvoering voortgezet van bijbehorende maatregelen die voortvloeien uit de meerjarenplannen van de GFCM en uit de onlangs goedgekeurde GFCM-besluiten voor kleine pelagische en demersale bestanden in de Adriatische Zee en voor tarbot en sprout in de Zwarte Zee.

2.2 Overeenkomsten met Noorwegen, het Verenigd Koninkrijk en andere kuststaten

Voor ongeveer 120 TAC's die bilateraal met het Verenigd Koninkrijk of Noorwegen, en trilateraal met deze twee landen worden beheerd, werden tijdig overeenkomsten bereikt tussen de EU en deze landen voor 2026, op basis van het best beschikbare wetenschappelijke advies en met inachtneming van sociaal-economische overwegingen. De meeste TAC's zijn vastgesteld in overeenstemming met de MDO, indien advies beschikbaar was. De ICES heeft voor acht visbestanden een nulvangstadvis afgegeven. Voor deze bestanden zijn de partijen overeengekomen om lage bijvangst-TAC's vast te stellen, om verstikkingssituaties in de gemengde visserij te voorkomen. Voor het haringbestand van de Keltische Zee zijn de EU en het Verenigd Koninkrijk overeengekomen om een wetenschappelijke monitoring-TAC voor 2026 vast te stellen, in overeenstemming met het advies van de ICES.

Uit wetenschappelijk advies over de Keltische Zee, de Ierse Zee en het Kanaal, dat tijdens het bilaterale overleg tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk naar voren kwam, bleek dat verschillende belangrijke visbestanden — waaronder kabeljauw, schelvis, wijting, tong en schol — onder de veilige biologische drempels waren gedaald, wat hun herstel belemmerde en leidde tot een vermindering van de vangstmogelijkheden. Als reactie hierop zijn de EU en het Verenigd Koninkrijk een reeks corrigerende maatregelen overeengekomen die gericht zijn op het verbeteren van de toestand van de visbestanden, waaronder een grotere selectiviteit van het vistuig, grotere maaswijdten en het verplichte gebruik van selectiviteitsvoorzieningen in de

visserij op langoustine. De werkzaamheden in het kader van het Gespecialiseerd Comité voor de visserij van de EU en het Verenigd Koninkrijk hebben een belangrijke rol gespeeld bij het tot stand brengen van deze resultaten.

Wat betreft de bestanden in de Noordzee die onder trilateraal beheer vallen, vertonen de meeste bestanden die door de EU, Noorwegen en het Verenigd Koninkrijk worden gedeeld, een positieve ontwikkeling. Voor 2026 zijn de partijen TAC's overeengekomen voor alle visbestanden, in overeenstemming met het MDO-advies of overeengekomen langetermijnbeheerstrategieën. Zij hebben ook maatregelen genomen om het herstel van kabeljauw in de Noordzee te ondersteunen, waaronder aangepaste seizoenssluitingen en aanpassingen aan de regeling inzake reallimesluiting (RTC) vanaf 2026. De partijen zijn het ook eens geworden over een nieuw beheersmodel en een langetermijnstrategie voor het haringbestand in de Noordzee, waardoor de sector meer zekerheid krijgt en het duurzame beheer van het bestand wordt versterkt.

In bilateraal overleg met Noorwegen wordt het RTC-systeem voor Noordse garnaal in de ICES-sectoren 3a en 4a Oost herzien om het herstel van de biomassa van het bestand te ondersteunen, die nog steeds onder de veilige biologische drempels ligt.

Voor blauwe wijting en Atlantisch-Scandinavische haring — wijdverspreide bestanden in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan — zijn de kuststaten en de bij deze visserij betrokken partijen (EU, Verenigd Koninkrijk, Noorwegen, IJsland, de Faeröer, Groenland en, in het geval van Atlantisch-Scandinavische haring, ook de Russische Federatie) overeengekomen om de totale TAC's voor 2026 vast te stellen op MDO-niveau, in overeenstemming met het advies van de ICES. Het bleek echter lastig om overeenstemming te bereiken over een TAC voor makreel voor 2026. In december zijn het Verenigd Koninkrijk, Noorwegen, IJsland en de Faeröer een TAC overeengekomen die 71 % hoger ligt dan het advies van de ICES. De EU heeft in december 2025 een voorlopige TAC vastgesteld die in overeenstemming is met het advies van de ICES. Om het gelijke speelveld te herstellen en rekening houdend met het feit dat deze kuststaten niet van plan waren hun besluit over de hoogte van de TAC te wijzigen, heeft de EU zich in maart 2026¹⁸ aangesloten bij het TAC-niveau dat door deze andere kuststaten was vastgesteld. De EU heeft ook intensief gewerkt aan overeenstemming over alomvattende verdelingsregelingen voor makreel en blauwe wijting, maar een succesvol resultaat kon niet worden bereikt.

Bij gebrek aan alomvattende verdelingsregelingen en als gevolg van de unilaterale maatregelen van sommige kuststaten, zoals te hoge overdrachten tussen opeenvolgende jaren, blijft de som van de unilaterale quota van de kuststaten en de bij deze visserij betrokken partijen hoger dan de totale TAC's. Dit blijft de duurzaamheid van de betreffende visbestanden ondermijnen. De Commissie zal met het oog op het sluiten van nieuwe alomvattende verdelingsregelingen voor

¹⁸ Verordening (EU) 2026/786 van de Raad van 30 maart 2026 tot wijziging van Verordening (EU) 2026/249 van de Raad tot vaststelling, voor 2026, 2027 en 2028, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn (PB L, 2026/786 van 31.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/786/oj>).

het duurzame beheer van deze bestanden namens de EU actief betrokken blijven bij het overleg met andere kuststaten.

3. Het evenwicht tussen de vangstcapaciteit van de vloten van de lidstaten en hun vangstmogelijkheden

De lidstaten moeten de vloten onder de nationale maxima voor vangstcapaciteit van vissersvaartuigen (wat de brutotonnage en het motorvermogen (kW) betreft) houden. De lidstaten met vlootsegmenten die een duidelijk onevenwicht vertonen¹⁹, moeten actieplannen indienen waarin ter aanpassing dienende streefdoelen en de instrumenten om een evenwicht tot stand te brengen, worden vastgesteld, alsook een duidelijk tijdschema voor de uitvoering.

Het naleven van de capaciteitsmaxima alleen is echter geen garantie dat de vissersvloten van de lidstaten in evenwicht zijn met de beschikbare vangstmogelijkheden of op duurzame wijze opereren.

Er worden verschillende parameters gebruikt om te beoordelen of een vloot in evenwicht is. De lidstaten wordt verzocht elk jaar een reeks biologische, economische en technische parameters te berekenen en de resultaten te vergelijken met de standaardwaarden.

De vissersvloten van de lidstaten blijven verder krimpen. In 2025 daalden het aantal vaartuigen, hun brutotonnage en hun motorvermogen met respectievelijk circa 0,95 %, 1,8 % en 1,06 %²⁰, tot 68 910 vaartuigen, 1 223 500 GT en 5 008 627 kW. De voortdurende inkrimping van de EU-vissersvloot is het gevolg van een combinatie van beleidsgestuurde structurele aanpassingen en economische afstemming, gericht op het verbeteren van de efficiëntie, de winstgevendheid en het concurrentievermogen.

Capaciteit die met overheidssteun wordt onttrokken, mag niet worden vervangen²¹.

Van de 525 vlootsegmenten waaruit de EU-vloot op het vasteland bestond, vertoonden 209 ten minste één biologische indicator die uit balans was (rood) en 165 vlootsegmenten ten minste één economische indicator die uit balans was (rood), wat betekent dat die segmenten dus niet in evenwicht waren, waarbij sommige een aanhoudende negatieve trend vertoonden²². De Commissie herinnert de lidstaten er dan ook aan dat zij verplicht zijn “maatregelen [in te voeren] om de vangstcapaciteit van hun vloot aan te passen aan hun vangstmogelijkheden, waarbij zij mettertijd **rekening houden met tendensen** en zich baseren op het beste wetenschappelijke advies, en zich ten doel stellen beide op **blijvende en stabiele wijze met elkaar in evenwicht te brengen**”²³. Het vinden van een evenwicht tussen de vangstcapaciteit

¹⁹ [COM \(2014\) 545: MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD — Richtsnoeren voor de analyse van het evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden volgens artikel 22 van Verordening \(EU\) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid.](#)

²⁰ Met inbegrip van de vloot voor de visserij in de ultraperifere gebieden.

²¹ Artikel 22 van de GVB-verordening.

²² Zie het begeleidende werkdocument van de diensten van de Commissie voor een gedetailleerder overzicht.

²³ Artikel 22, lid 1, van de GVB-verordening.

van de EU-vloten en de beschikbare vangstmogelijkheden is een continu proces. Een evenwichtige vloot zal niet alleen op korte termijn beter presteren door het aantal vaartuigen dat concurreert om beperkte visbestanden te optimaliseren, maar zal ook helpen om de winstgevendheid van de vloten op lange termijn te vergroten zodra de bestanden weer groter zijn. Evenwichtige en rendabelere vloten zullen ook de weg vrijmaken voor modernisering en de aantrekkelijkheid van de sector vergroten, ter voorbereiding op toekomstige generaties vissers²⁴.

Bovendien ontbreken voor sommige vloten nog steeds biologische gegevens. De Commissie herinnert de lidstaten eraan dat een uitgebreide beoordeling van het evenwicht van de vloot alleen mogelijk is als de gegevens volledig zijn.

De Commissie heeft op 28 april 2026 een studie over de EU-vissersvloot gepubliceerd²⁵. In deze studie werd erop gewezen dat de overkoepelende uitdaging voor de visserijsector erin bestaat optimaal gebruik te maken van de beschikbare vangstcapaciteit of deze te vervangen door gemoderniseerde middelen. Het is belangrijk dat de lidstaten nagaan hoe de **beschikbare capaciteit** het best **kan worden benut om de energietransitie** en de modernisering van de vloot te ondersteunen.

4. Sociaal-economische vooruitzichten

Volgens het verslag van het WTECV uit 2025 over de economische prestaties van de EU-vissersvloot zou de EU-vissersvloot eind 2025 naar verwachting aanzienlijke bedrijfswinsten boeken, waarmee de prestaties van 2023 en 2024 zouden worden overtroffen, en meer dan 155 200 mensen in dienst hebben.

Deze positieve trend, die voornamelijk wordt aangedreven door vooruitgang bij het bereiken van de MDO en betaalbare brandstofprijzen, zal naar verwachting in 2026 echter worden omgebogen door de sterke stijging van de prijzen voor scheepsbrandstof als gevolg van de situatie in het Midden-Oosten. De brandstofprijzen zijn sinds begin maart 2026 sterk gestegen en bedragen nu bijna het dubbele van de gemiddelde prijs in 2025. Eind maart 2026 betaalde de EU-vissersvloot ongeveer 1 tot 1,10 EUR per liter brandstof.

In afwachting van het verslag van het WTECV van 2026 over de economische prestaties van de EU-vissersvloot (verwacht in september 2026) blijkt uit vroege ramingen dat, indien deze hoge brandstofprijzen aanhouden, de winstgevendheid van de EU-vissersvloot in 2026 aanzienlijk zal dalen, waardoor een aanzienlijk aantal banen binnen de vissersvloten en -gemeenschappen in gevaar komt. Ook wordt geschat dat voor de gehele EU-vissersvloot een

²⁴ [New study on fishing fleet capacity and sustainability](#) (Nieuwe studie naar de capaciteit en duurzaamheid van de vissersvloot).

²⁵ [New study on fishing fleet capacity and sustainability](#) (Nieuwe studie naar de capaciteit en duurzaamheid van de vissersvloot).

stijging van de brandstofprijs met 0,10 EUR de jaarlijkse brutowinst met 156 miljoen EUR vermindert.

De gevolgen van de hoge brandstofprijzen zijn niet in alle segmenten van de vlootsegmenten even groot. Voor verschillende segmenten die brandstofintensieve uitrusting gebruiken, kunnen de energiekosten oplopen tot de helft van de totale waarde van de aanlandingen, wat bij de huidige prijsniveaus mogelijk tot verliesgevende activiteiten leidt. In grote lijnen blijken vlootsegmenten die afhankelijk zijn van duurzaam geëxploiteerde bestanden en hun energie-efficiëntie hebben vergroot (of hun brandstofverbruik hebben teruggedrongen), ondanks de huidige ongunstige economische omstandigheden beter bestand te zijn tegen schokken. **Deze trends onderstrepen het belang van het behoud van de visbestanden en van het versnellen van de energietransitie binnen de EU-vissersvloten.** Dit is om twee redenen van cruciaal belang: om de kwetsbaarheid van de sector voor sterk schommelende energieprijzen, met name voor fossiele brandstoffen, te verminderen, en om de milieuprestaties te verbeteren. Door de overgang naar duurzame energiebronnen te versnellen, wordt de vissersvloot beschermd tegen aanhoudende prijschommelingen en worden duurzame en economisch veerkrachtige praktijken op de lange termijn bevorderd.

De Commissie erkent de aanzienlijke economische gevolgen die een langdurige verstoring van de olie- en gasvoorziening met zich mee kan brengen. De Commissie volgt de marktontwikkelingen dan ook op de voet. De mogelijke verstoring van de visserij en de aquacultuur — en daarmee van de markt, met inbegrip van de in- en uitvoer van visserij- en aquacultuurproducten — als gevolg van stijgende energieprijzen wordt nauwlettend in de gaten gehouden. De bedrijfsmodellen die zijn opgezet om de markt voor vis, schaal- en schelpdieren te bedienen, zijn sterk afhankelijk van energie.

Als reactie op de huidige situatie heeft de Commissie in het kader van het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur (EFMZVA) oplossingen onderzocht en hieraan gewerkt²⁶. Het doel is de lidstaten in staat te stellen de getroffen marktdeelnemers snel te ondersteunen. De EFMZVA-verordening voorziet in een crisismechanisme om marktdeelnemers in de getroffen sectoren te compenseren voor uitzonderlijke gebeurtenissen die tot aanzienlijke marktverstoringen leiden. Dit mechanisme is één keer in werking getreden, toen de Russische agressieoorlog tegen Oekraïne begon.

De Commissie merkt op dat is vastgesteld dat er een aangetoond en onderbouwd oorzakelijk verband bestaat tussen de uitzonderlijke gebeurtenis en een aanzienlijke marktverstoring. Op basis hiervan heeft de Commissie overeenkomstig de EFMZVA-verordening (artikel 26, lid 2) een compensatiemechanisme in werking gesteld, dat bij een uitvoeringsbesluit van de Commissie van 16 april 2026²⁷ is vastgesteld. De Commissie verzoekt de lidstaten de relevante procedures te volgen om de steun beschikbaar te stellen aan de sectoren in het kader van hun

²⁶ Verordening (EU) 2021/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 7 juli 2021 tot oprichting van het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur en tot wijziging van Verordening (EU) 2017/1004 (PB L 247 van 13.7.2021, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj>).

²⁷ Uitvoeringsbesluit (EU) 2026/889 van de Commissie van 16 april 2026 tot vaststelling dat de situatie in het Midden-Oosten sinds 28 februari 2026 een buitengewone gebeurtenis is die een aanzienlijke verstoring van de markten veroorzaakt (PB L 2026/889 van 16.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2026/889/oj).

nationale EFMZVA-programma's, in overeenstemming met de vastgestelde regels van het EFMZVA en de verordeningen gemeenschappelijke bepalingen²⁸. Dit blijft echter een kortetermijnmaatregel ter verlichting van de situatie, die geen vervanging kan zijn voor een gestructureerd en coherent beleid en inspanningen gericht op de energietransitie.

4.1 Sociale dimensie

Naar aanleiding van een basisstudie uit 2024²⁹ heeft de Commissie een initiatief gelanceerd³⁰ om te onderzoeken hoe de bestaande internationale normen voor de opleiding en certificering van vissers, met name het Internationaal Verdrag betreffende de normen inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van personeel van vissersschepen³¹, het best in de EU-wetgeving kunnen worden opgenomen. Het initiatief heeft tot doel iets te doen aan het feit dat de visserijsector wordt beschouwd als een van de gevaarlijkste sectoren om in te werken³². Opleiding en certificering zijn bepalende factoren voor de generatievernieuwing die nodig is om de continuïteit van de visserij te waarborgen, zodat op haar beurt een gezonde voedselvoorziening voor markten in de hele EU behouden blijft en kustgemeenschappen in stand worden gehouden.

Generatievernieuwing blijft een uitdaging en zal naar verwachting met nog meer problemen te maken krijgen naarmate de vergrijzing (zowel in de EU als onder de vissers) toeneemt, terwijl er maar weinig nieuwkomers in de visserijsector zijn. Dit is onder meer te wijten aan lage lonen, onzekerheid over de omvang van de visbestanden, de perceptie dat er “geen toekomst” is voor het beroep, een zware werkdruk, een verouderde vloot en verouderde technologieën, en administratieve uitdagingen en lasten. Deze uitdagingen werden benadrukt in het **eerste jaarlijkse sociale verslag (ASOR)**³³.

Het GVB beschouwt de sociale duurzaamheid van de visserij en aquacultuur als een van zijn kerndoelstellingen. In de afgelopen vijf jaar hebben de WTECV-deskundigenwerkgroepen (STECF Expert Working Group — EWG), met name EWG 24-05, 23-17, 22-14, 20-14 en 19-

²⁸ Verordening (EU) 2021/1060 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds Plus, het Cohesiefonds, het Fonds voor een rechtvaardige transitie en het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur en de financiële regels voor die fondsen en voor het Fonds voor asiel, migratie en integratie, het Fonds voor interne veiligheid en het instrument voor financiële steun voor grensbeheer en visabeleid (PB L 231 van 30.6.2021, blz. 159, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

²⁹ [Baseline study on the training and certification requirements for fishers in EU Member States](#) (Basisstudie naar de opleidings- en certificeringseisen voor vissers in de EU-lidstaten).

³⁰ [EU-vissers — opleidings- en certificeringsnormen](#).

³¹ [Internationaal Verdrag betreffende de normen inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van personeel van vissersschepen \(STCW-F\), 1995](#).

³² [Eurostat: Accidents at work statistics](#) (Statistieken over ongevallen op het werk).

³³ Europese Commissie, *Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) – Social Data in EU Fisheries: methodology, dissemination, analysis and evaluation (STECF 25-02 & 25-13)*, Ballesteros, M., Kraan, M., Virtanen, J. en Guillen, J. (editors), Bureau voor publicaties van de Europese Unie, Luxemburg, 2026 (<https://data.europa.eu/doi/10.2760/6411168>).

03, een reeks instrumenten en gegevenskaders ontwikkeld in het kader van de EU-instrumentenbox voor de sociale dimensie van de visserij, waaronder:

- nationale visserijprofielen;
- gemeenschapsvisserijprofielen;
- sociale indicatoren en bijbehorende datasets.

Deze instrumenten ondersteunen de operationalisering van de sociale dimensie van het GVB en het verstrekken van geïntegreerd advies. Het ASOR biedt een geconsolideerd overzicht van de sociale dimensie van het GVB in de visserij, de aquacultuur en de verwerking.

5. Aanlandingsverplichting

Illegale en ongedocumenteerde teruggooi vormen de belangrijkste risico's die gepaard gaan met de aanlandingsverplichting tijdens visserijactiviteiten op zee. Om dit risico aan te pakken, zijn de lidstaten verplicht passende toezicht- en controlemaatregelen te treffen. Het feit dat de lidstaten hebben nagelaten de nodige controlemaatregelen voor de aanlandingsverplichting vast te stellen, kwam naar voren in audits die de Europese Commissie in 2017, 2020 en 2022 heeft uitgevoerd. De in de auditverslagen gesignaleerde tekortkomingen en de omvang van het aanhoudende probleem met betrekking tot het illegaal en ongedocumenteerd teruggooien van aanzienlijke hoeveelheden vangsten worden ook bevestigd door andere bronnen, zoals studies en verslagen over de conformiteitsbeoordeling³⁴ van het Europees Bureau voor visserijcontrole (European Fisheries Control Agency — EFCA). In het meest recente EFCA-verslag worden de nieuwste aanwijzingen voor niet-naleving door verschillende vlootsegmenten belicht en de moeilijkheid voor lidstaten om de aanlandingsverplichting te controleren met conventionele middelen, zoals inspecties op zee.

Naast de beperkingen op teruggooi schrijft de aanlandingsverplichting ook voor dat vangsten moeten worden “geregistreerd” en “op de quota in mindering moeten worden gebracht, indien van toepassing”³⁵. In dit verband zijn het nauwkeurig wegen en de registratie van de vangsten na het wegen van essentieel belang. De Commissie heeft talrijke verificatiebezoeken in de lidstaten uitgevoerd om te beoordelen hoe aangelande visserijproducten worden gewogen en geregistreerd in overeenstemming met de EU-regels. De bevindingen van veel van deze evaluaties wijzen op problemen met de naleving wat betreft de nauwkeurige registratie van aangelande hoeveelheden en het toezicht op de benutting van quota. De bevindingen van de audits van de aanlandingsverplichting en de verificatiebezoeken inzake de weging en de vangstregistratie wijzen op problemen met de nauwkeurige documentatie van vangsten — met inbegrip van teruggegoide en aangelande hoeveelheden.

³⁴ [Compliance Evaluation | European Fisheries Control Agency](#) (Evaluatie van de naleving, Europees Bureau voor visserijcontrole).

³⁵ Artikel 15, lid 1, van de GVB-verordening.

Met de herziening van het visserijcontrolesysteem³⁶ is in de controleverordening de verplichting opgenomen dat vissersvaartuigen met een lengte van meer dan 18 meter, die een hoog risico op niet-naleving van de aanlandingsverplichting inhouden, vanaf 10 januari 2028 moeten zijn uitgerust met elektronische systemen voor monitoring op afstand. Hoewel verwacht wordt dat dit slechts een relatief klein deel van de totale EU-vloot zal betreffen, zal het aandeel van de aanlandingen waarop deze verplichting van toepassing is naar verwachting veel groter zijn. De Commissie werkt momenteel aan de secundaire wetgeving die moet worden vastgesteld voordat deze bepalingen in 2028 in werking treden.

De Commissie heeft een onafhankelijke studie gestart ter ondersteuning van de evaluatie van de aanlandingsverplichting in het kader van de bredere evaluatie van de GVB-verordening; dit onderzoek is in juni 2025 gepubliceerd³⁷. In deze studie werd ook de nadruk gelegd op controleproblemen als gevolg van de moeilijkheid om op zee toezicht te houden, en werd geconcludeerd dat de aanlandingsverplichting over het algemeen niet had bijgedragen aan de doelstelling om teruggooi geleidelijk uit te bannen. De studie stelt dat “tot op heden de teruggooi binnen de EU-visserij niet is afgenomen en een gangbare praktijk blijft in alle zeegebieden”. In de studie werden verschillende factoren geïdentificeerd die ten grondslag liggen aan het feit dat de uitvoering van de aanlandingsverplichting niet succesvol is geweest, waarbij de nadruk werd gelegd op onvoldoende beschikbare gegevens om de teruggooi in het kader van bestaande vrijstellingen te meten, ondoeltreffende monitoring- en handhavingsinstrumenten, gebrek aan controle en een beperkt draagvlak binnen de sector, met gemelde moeilijkheden bij de uitvoering van de regel in de praktijk.

6. Oriëntaties voor vangstmogelijkheden voor 2027

6.1 Cruciale fasen van de vaststelling van de volgende vangstmogelijkheden

De voorstellen van de Commissie zullen gebaseerd zijn op het beste beschikbare wetenschappelijke advies van de ICES en het WTECV. De voorstellen zullen ook ingaan op besluiten die zijn genomen tijdens de raadplegingen met het Verenigd Koninkrijk, Noorwegen

³⁶ Artikel 13 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordening (EU) 2023/2842 van het Europees Parlement en de Raad van 22 november 2023 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad, en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1005/2008 van de Raad en Verordeningen (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 en (EU) 2019/473 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft visserijcontrole (PB L 2023/2842 van 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2842/oj>).

³⁷ [Study supporting the evaluation of the landing obligation](#) (Studie ter ondersteuning van de evaluatie van de aanlandingsverplichting).

en andere kuststaten³⁸, besluiten die zijn genomen door regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's) en een sociaal-economische analyse.

De Commissie verzoekt de lidstaten en belanghebbenden om ook het advies van de ICES en het WTECV te bestuderen zodra dit openbaar wordt gemaakt, en wijst daarbij op het belangrijke werk dat is verricht om het tijdschema van het WTECV voor het westelijke deel van de Middellandse Zee te optimaliseren. Belanghebbenden kunnen aan de Commissie feedback geven of aanbevelingen doen via adviesraden en nationale autoriteiten en op individuele basis.

Bovendien werkt de Commissie aan vooruitgang op het gebied van verdelingsregelingen voor wijdverspreide bestanden met derde landen die dergelijke regelingen niet hebben getroffen, om ervoor te zorgen dat gedeelde bestanden op duurzame wijze worden bevestigd.

6.2 Vangstmogelijkheden voor de verschillende zeegebieden

Voor visbestanden in **de Oostzee, het Skagerrak/Kattegat en de Atlantische Oceaan** die uitsluitend door de EU worden beheerd, zal de Commissie, naast het vaststellen van vangstmogelijkheden in overeenstemming met de maximale duurzame opbrengst (MDO) en de voorzorgsbenadering, doorgaan met het uitstippelen van een traject voor het herstel van de visserij en zal zij trachten relevant wetenschappelijk advies van de ICES te verkrijgen.

Voor gedeelde bestanden die samen met het Verenigd Koninkrijk, Noorwegen en andere kuststaten worden beheerd, blijft het doel om vangstmogelijkheden vast te stellen op basis van het beste beschikbare wetenschappelijke advies, rekening houdend met sociaal-economische overwegingen, en om te onderhandelen over instandhoudingsmaatregelen voor de lange termijn, waaronder — waar relevant — beheersstrategieën voor de lange termijn.

De Commissie zal nauw blijven samenwerken met het Verenigd Koninkrijk om gezamenlijke bilaterale verbintenissen uit te voeren in het kader van het bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst opgerichte Gespecialiseerd Comité voor de visserij, met bijzondere aandacht voor het herstel van bestanden die zich in een kritieke toestand bevinden. Ook zal het werk bilateraal met Noorwegen en trilateraal met het Verenigd Koninkrijk en Noorwegen worden voortgezet om duurzame visserij en een goed beheer van de gedeelde bestanden te waarborgen, met inbegrip van de lopende werkzaamheden inzake de regeling inzake reeltimesluiting (RTC) en aanvullende maatregelen als onderdeel van een langetermijnaanpak voor het herstel van de kabeljauw in de Noordzee.

De EU blijft zich inzetten om duurzame, evenwichtige en alomvattende verdelingsregelingen te vinden voor wijdverspreide bestanden die gezamenlijk worden beheerd met andere kuststaten.

Voor **de Middellandse Zee en de Zwarte Zee** is het van essentieel belang dat de lidstaten de beheersbesluiten nauwgezet uitvoeren om de doelstellingen van het meerjarenplan voor het

³⁸ De Commissie zal vanaf oktober 2026 verschillende keren overleg plegen met het Verenigd Koninkrijk, Noorwegen en andere kuststaten. Het doel is deze besprekingen tijdig af te ronden zodat het resultaat ervan kan worden meegenomen in de beraadslagingen van de Raad Landbouw en Visserij in december 2026.

westelijke deel van de Middellandse Zee en die van het meerjarenplan van de GFCM te verwezenlijken³⁹⁴⁰. Daartoe moeten de lidstaten ook vaart zetten achter de uitvoering van begeleidende maatregelen in het kader van hun nationale EFMZVA-programma's, waar nodig met steun van de Commissie.

Gezien de permanente fase van het meerjarenplan voor het westelijke deel van de Middellandse Zee zal het voorstel van de Commissie erop gericht zijn de MDO voor alle bestanden te bereiken en te handhaven. De Commissie zal ook rekening houden met de resultaten van het werk van relevante wetenschappelijke instanties om het beste beschikbare wetenschappelijke advies voor heek te actualiseren.

Het beheer van gedeelde bestanden is ook nodig om duurzaamheid in internationale wateren te waarborgen en een **gelijk speelveld** in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee te verzekeren. Hiertoe omvat het voorstel voor de vangstmogelijkheden 2027 de maatregelen ter uitvoering van bestaande besluiten van de GFCM, alsmede aanvullende maatregelen die de GFCM tijdens haar jaarlijkse zitting in 2026 zal aannemen. Voor soorten in de Zwarte Zee zal de Commissie TAC's en quota voorstellen voor tarbot in overeenstemming met het meerjarenplan van de GFCM, en voor sprot.

7. Conclusie

Hoewel de duurzaamheid van de EU-visserij blijft verbeteren, staan sommige visbestanden en zeegebieden nog steeds voor grote uitdagingen. Ook al worden visbestanden beïnvloed door andere factoren dan de visserij, is de visserij een belangrijke factor die de toestand van de visbestanden bepaalt. De inspanningen moeten daarom worden voortgezet — en zelfs worden opgevoerd — om de duurzaamheid te verbeteren van bestanden die nog niet binnen de MDO-streefcijfers worden bevestigd. De afnemende biomassa en populatietoename van visbestanden zijn duidelijker waarneembaar en moeten in aanmerking worden genomen bij het beoordelen van de toestand van de bestanden op de lange termijn. De gezondheid van het ecosysteem is ook bepalend voor de gezondheid van de visserij. De lidstaten moeten daarom hun inspanningen in het kader van het regionaliseringsproces opvoeren en maatregelen voorstellen om de negatieve effecten op het mariene milieu (bijvangst van doel- en niet-doelsoorten, bijvangst van kwetsbare soorten en negatieve effecten op de zeebodem) te verminderen. Dit kan worden bereikt door middel van gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten op grond van artikel 11 van het GVB, waarin wordt aanbevolen om marktklare selectieve vistuigen en moderne vistuigtechnologie in te zetten, alsmede maatregelen te nemen om de visserijdruk op kwetsbare habitats en soorten en in beschermde mariene gebieden te beperken. Bovendien bevordert het mariene actieplan, hoewel het niet-bindend is, het gebruik van minder schadelijke

³⁹ Verordening (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de visserijen die demersale bestanden exploiteren in het westelijke deel van de Middellandse Zee en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 508/2014 (PB L 172 van 26.6.2019, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1022/oj>).

⁴⁰ [Management plans | General Fisheries Commission for the Mediterranean](#) (Beheersplannen, Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee).

visserijtechnieken en de bescherming van kwetsbare soorten en habitats, met de nadruk op het vinden van een evenwicht tussen milieubehoud en de sociaal-economische realiteit, terwijl een eerlijke en rechtvaardige transitie wordt bevorderd.

De visserij is van groot belang voor de economie van de kustgemeenschappen in de EU, maar dit kan alleen voortduren indien er voldoende visbestanden beschikbaar blijven en een nieuwe generatie perspectieven ziet in het beroep. Er moet een evenwicht bestaan tussen de visserijinspanning en de vangstmogelijkheden, en de energietransitie moet worden versneld om te zorgen voor een winstgevende, concurrerende en veerkrachtige visserijsector in de EU die bestand is tegen de uitdagingen van schommelende brandstofprijzen. De zwakke economische prestaties kunnen nu al de werkzekerheid en de lonen ondermijnen en de sector ervan weerhouden te investeren in de modernisering van de EU-vissersvloot. We worden nu geconfronteerd met de tweede brandstofcrisis in vier jaar tijd, ingevolge de Russische agressieoorlog in Oekraïne en de brandstofcrisis in verband met het conflict in het Midden-Oosten. Dit onderstreept de noodzaak voor de visserijsector om zijn concurrentievermogen te verbeteren om deze crises beter het hoofd te bieden, door middel van investeringen en hervormingen die gericht zijn op het versterken van zijn veerkracht, innovatie en energietransitie.

De lidstaten moeten ook verder kijken dan de visserij om het herstel van de visbestanden te waarborgen door de relevante EU-wetgeving volledig uit te voeren⁴¹. Een gezonde mariene omgeving en gezonde visbestanden zijn onmisbaar om de visserij voor toekomstige generaties veilig te stellen. Tegelijkertijd is het belangrijk om rekening te houden met het sociaal-economische aspect van duurzaamheid, waaronder het aantrekkelijker maken van de arbeidsomstandigheden voor de nieuwe generaties.

In dit verband roept de Commissie de lidstaten op om door te gaan met de uitvoering van hun nationale EFMZVA-programma's, die als katalysator fungeren voor het GVB en tegemoetkomen aan de collectieve behoeften van de visserijsector om zich aan te passen en veerkrachtiger te worden.

De overkoepelende doelstelling om op lange termijn te zorgen voor ecologisch duurzame visserij en tegelijkertijd economische, sociale en werkgelegenheidsvoordelen te realiseren, blijft de kern van het voorstel van de Commissie voor vangstmogelijkheden. De voorstellen voor 2027 zullen daarom blijven bijdragen aan het herstel van de visbestanden, onder meer via hersteltrajecten, en het consolideren van de reeds geboekte vooruitgang. Om dit te bereiken, rekent de Commissie op de voortdurende inzet en steun van alle belanghebbenden, onder meer door hun inspanningen om selectiever te vissen, aangezien we alleen door gezamenlijke inspanningen de duurzaamheid van de EU-visserij voor toekomstige generaties kunnen waarborgen.

⁴¹ Met name de kaderrichtlijn mariene strategie, de vogelrichtlijn en de habitatrichtlijn, de kaderrichtlijn water en de verordening natuurherstel.

De Commissie verzoekt de lidstaten, adviesraden, belanghebbenden en het publiek om uiterlijk 31 augustus 2026 feedback over deze mededeling te geven.

PLANNING VAN DE WERKZAAMHEDEN⁴²

Wanneer	Wat
Mei — november 2026	Wetenschappelijk advies van de ICES
Juni — eind augustus 2026	Openbare raadpleging over de mededeling
Eind augustus 2026	Vaststelling door de Commissie van haar voorstel voor de vangstmogelijkheden voor de Oostzee
Medio september 2026	Vaststelling door de Commissie van haar voorstel voor de vangstmogelijkheden voor de Middellandse Zee en de Zwarte Zee
Oktober — december 2026	Jaarlijks overleg over de vangstmogelijkheden met partijen in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan
Oktober 2026	Zitting van de Raad over de vangstmogelijkheden voor de Oostzee Overleg met de kuststaten over wijdverspreide bestanden in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan
Eind oktober 2026	Vaststelling door de Commissie van haar voorstel voor de vangstmogelijkheden voor de Atlantische Oceaan/de Noordzee
November 2026	Jaarvergadering van de GFCM
November 2026	Jaarvergadering van de NEAFC
December 2026	Beoordeling van de bestanden en advies over het beheer door het WTECV
December 2026	Zitting van de Raad over de vangstmogelijkheden voor de Atlantische Oceaan en de Noordzee Zitting van de Raad over de vangstmogelijkheden voor de Middellandse Zee en de Zwarte Zee

⁴² Voor door ROVB's beheerde bestanden in EU-wateren en bepaalde wateren buiten de EU worden na de jaarvergadering van de ROVB's vangstmogelijkheden vastgesteld door herziening van de verordening van de Raad tot vaststelling van de vangstmogelijkheden.